روزنامه شهروند

۲۰ صفحه
۵۰۰ تومان

رسانه فرهنگ خدمت و اوطلبانه ایرانیان
www.shahrvand-newspaper.ir

شنبه ۱۱ مرداد ۱۳۹۳ | سال دوم
شماره ۳۴۲ | ۵ شوال ۱۴۳۵ | 2 Aug 2014

۷۸ تیم عملیاتی هلال احمر به کمک سیل‌زدگان رفتند

کرمان در محاصره سیل

صفحه ۱۸

مقام معظم رهبری:

دنیا به تجهیز ملت فلسطین کمک کند

صفحه ۲

سرزمین

گفت‌وگو با استاندار لرستان

زخم بیکاری بر چهره لرستان

صفحه ۱۳

دیپلماسی

واکنش عراقچی به اظهارات شرمن:

درباره اراک و فردو هیچ توافقی نکردیم

صفحه ۳

ورزش

به علت سکته قلبی

نخستین سردبیر خبر ورزشی درگذشت

صفحه ۱۹

وزیر اقتصاد خبر داد

حذف آرام آرام ۱۰ میلیون یارانه بگیر

خروج از رکود ۲ سال طول می‌کشد

شهروند| اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها وارد فاز دوم شده است هرچند که با وجود اصلاح حامل‌های انرژی و به تبع آن افزایش لیست بلند بالایی از محصولات و خدمات هنوز نه فهرست یارانه‌بگیرها حذف شده و نه رقمی که باید به حساب مشمولان واریز شود. واقعیت این است که به گفته دولت، خزانه کشور با توجه به درآمدها امکان پرداخت این رقم یارانه نقدی به همه متقاضیان را ندارد و اصرار بر ادامه این روند نتیجه‌ای نخواهد داشت برای جلوگیری از زیان بیشتر هم قرار شد دولت از طول و عرض لیست مشمولان یارانه کم کند مبنا هم در این روند آن‌طور که دولت اعلام کرده اعتماد دوجانبه است یعنی مردم به دولت اعتماد کنند و اگر نیازمند این رقم یارانه نیستند انصراف دهند و البته دولت هم به اظهارات مردم اعتماد داشته باشد. براساس همین توافق نام‌نویسی برای کنکور بزرگ یارانه آغاز شد اما نتیجه چندان رضایت‌بخش نبود چون آمار نشان می‌داد که درصد قابل ملاحظه‌ای از مردم راضی به انصراف نیستند به همین علت دولت هم ناچار شد با وجود اعتماد اولیه غربالگری در آمار را آغاز کند فرآیندی که با وجود اصرار نمایندگان مجلس در نیمه تابستان هم به نتیجه نرسیده است. دولت در این مدت بارها اعلام کرده که عجله‌ای برای غربالگری و حذف یارانه‌بگیران ندارد اما فشار مجلسیان برای روشن شدن وضع پردرآمدها ظاهرا بالاخره دولت را مصمم ساخته به تدریج تکلیف را یکسره کند. نشانه این تصمیم جدید هم اظهارات جدید وزیر اقتصاد است که از شناسایی ۱۰ میلیون نفر پردرآمد و اعلام فهرست جدید یارانه‌بگیرها آن هم به‌زودی خبر می‌دهد.

صفحه ۴

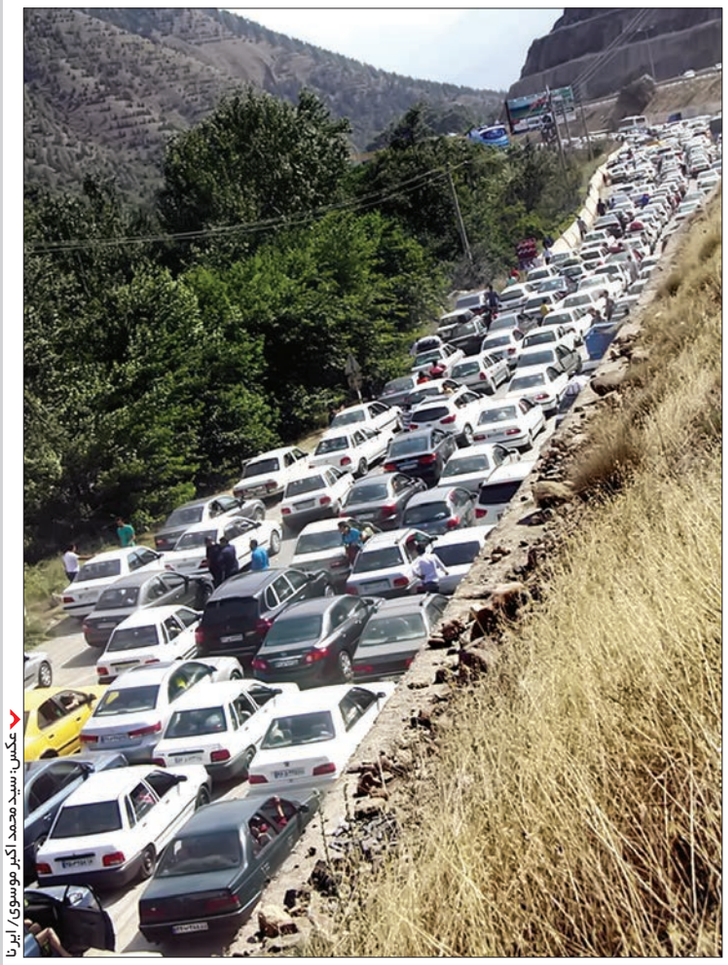

عکس: سید محمد اکبر موسوی/ ایرنا

افزایش ۱۴ درصدی سفر، اشغال ۱۰۰ درصدی اقامتگاه‌ها و ترافیک نفسگیر جاده‌ها

سفرهای عید فطر رکورد نوروز را شکست

صفحه ۱۶

ورزش

عید به کام جامعه ورزش تلخ شد

درگذشت ناباورانه حسین معدنی مربی تیم ملی والیبال

• پیکر آن مرحوم صبح یکشنبه از مقابل خانه والیبال تهران تشییع می‌شود

صفحه ۱۹

۵ روش خالی کردن حساب بانکی‌تان را بشناسید

دزدی با «کارتخوان‌های سارق»

صفحه ۶

۱۵ هزار شهروند «رابر» روزانه نیم‌ساعت آب دارند

حسرت مردم «رابر» کرمان برای آب ۱۵ ساله شد

صفحه ۱۷

سرمقاله

تمدن ما و بحران آب

مصطفی عابدی

آب در کنار هوا مهم‌ترین ماده برای زندگی و ادامه حیات بشر است و از حیث کالا بودن از چند جهت با سایر کالاها تفاوت دارد. اول این که بدون آب امکان زندگی فراهم نیست و از این حیث مثل هواست. ولی چون همه جا هوا وجود دارد، لذا بحثی درباره کمبود آن نمی‌شود، در حالی که کاهش و کمبود آب بسیار مهم است. دوم این که نقل و انتقال آب به راحتی صورت نمی‌گیرد، زیرا نیاز مصرفی آن به اندازه‌ای است که واردات آن جز در موارد خاص امکان‌پذیر نیست. سوم این که خرابی‌های رخ داده در مورد این کالا به سهولت قابل ترمیم و جبران نیست. بنابراین هرگونه سهل‌انگاری درباره منابع آب، خسارات جبران‌ناپذیری خواهد داشت. ایران از این رو که در منطقه خشک و کم‌آب قرار دارد و از آن‌جا که تغییرات آب و هوایی در سال‌های گذشته و آینده، میزان خشکسالی آن را بیشتر خواهد کرد و بالاخره به دلیل نادرستی سیاست‌های بهره‌برداری از آب در چند دهه گذشته، در آینده نه چندان دوری با بحران جدی آب مواجه خواهد شد. بحرانی که برخی برآوردهای بین‌المللی حاکی از آن است که در چندسال آینده، حداقل ۳ میلیون نفر از جمعیت کشور به دلیل کمبودهای ناشی از وضعیت آب، اقدام به جابجایی و مهاجرت کنند. بحرانی که دیر یا زود بسیاری از شهرهای کشور ازجمله تهران و سایر شهرهای بزرگ را دچار کم‌آبی خواهد کرد. بحران آب نه تنها اشکالات زیست‌محیطی مثل دریاچه ارومیه یا آلودگی آب‌های رودخانه‌ای و زیرزمینی ایجاد خواهد کرد، بلکه مشکلات امنیتی و مهاجرتی را نیز به وجود خواهد آورد. نه فقط در سطح ملی، بلکه در سطح بین‌المللی نیز وقوع این بحران‌ها جدی است. شاید اغراق نباشد که گفته می‌شود جنگ‌های آینده نه بر سر منابع انرژی بلکه بر سر منابع آب است و در این مناقشات کشورهایی دست بالا را خواهند داشت که بر منابع آب مسلط هستند. وضعیت امروز عراق و سوریه در برابر ترکیه که بر سر شاخه‌های دجله و فرات تسلط دارد، نمونه روشن این واقعیت است. در کشور نیز مسائلی که سال گذشته در اصفهان و به دنبال خشک شدن زاینده‌رود و نرسیدن آب به اراضی پایین‌دست اصفهان و کناره‌های گاوخونی رخ داد، مشتی از نمونه خروار است. به همین دلیل انتظار می‌رود که سیاست‌های دولت و در سطح بالاتر حکومت، درباره آب و حفظ منابع آبی کشور هر چه زودتر تدوین و به‌عنوان یک محور مهم در برنامه ششم درج شده و به‌طور جدی و نه مثل سایر برنامه‌ها، به اجرا درآید. اگرچه تعیین و تدوین این سیاست‌ها به عهده کارشناسان است، ولی برخی از موارد آن را می‌توان مرور کرد.

۱-انتقال و احداث صنایعی که نیازمند به آب هستند در مناطق ساحلی جنوب کشور. این مسأله در ابلاغیه سیاست‌های جمعیتی نیز مورد اشاره قرار گرفته است. کافی است که به یک نمونه تخطی از این محور اشاره شود. طرح فولاد مبارکه در اصل باید کنار خلیج‌فارس احداث می‌شد تا آب خود را از دریا تأمین کند، ولی آن را به اصفهان آوردند که از آب‌های کوهرنگ استفاده کند که سالانه ده‌ها میلیون مترمکعب از باکیفیت‌ترین آب‌های کوهرنگ که برای شرب مناسب و ارزشمند است اتلاف شود و پسماند آن نیز محیط زیست منطقه را خراب کند!

۲-کشت محصولات آب‌بر هنوز رواج دارد. در حالی که این کار به نفع کشاورزی و اقتصاد کشور نیست. ایران می‌تواند این‌گونه محصولات را از کشورهایی که آب فراوان دارند خریداری و به جای آن محصولاتی را کشت کند که آب کمتری مصرف می‌کنند، و حتی قیمت بالاتری دارند. این کار را به‌عنوان واردات آب مجازی می‌شناسند. زیرا با چنین سیاستی، مقدار زیادی آب به صورت مجازی وارد کشور می‌شود. این سیاست در زمینه تولیدات صنعتی نیز باید رعایت شود.

۳- سیاست یکپارچه‌سازی اراضی و آبیاری‌های مدرن که مصرف آب و تبخیر کمتری دارد باید در اولویت قرار گیرد. به‌ویژه اراضی زیر سدها که متاسفانه بسیاری از این اراضی همچنان غیرمفید مانده‌اند. دولت می‌تواند با حمایت از آبیاری‌های مدرن مثل آبیاری قطره‌ای یا بارانی یا کشت محصولات گلخانه‌ای و اختصاص وام‌های مناسب برای این کار، به حفظ و نگهداری منبع مهم حیات یعنی آب کمک کند.

۴-سیاست نفوذ آب به زیرزمین و حفظ آن ازجمله از طریق احداث آبخوان‌ها، یکی از موفق‌ترین سیاست‌هایی است که کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. علاقه دولت‌ها و مدیران به احداث بناها و طرح‌های عظیم مثل سدها که معمولا می‌توان هر کدام آنها را برای چندبار افتتاح کرد و نوار افتتاحیه را باقیچی برید، موجب شده که از اجرای طرح‌های کوچک و مفید مثل آبخوان‌داری غفلت شود.

۵-تغییر سیاست‌های آبرسانی در شهرها از اهمیت زیادی برخوردار است. عدم تفکیک میان آب شرب با آب شست‌وشو و آبیاری باغچه خسارات سنگینی را بر منابع مالی و آبی کشور وارد کرده است. بررسی این که چرا در گذشته چنین اقداماتی انجام نشده نیز به درک وضع نقاط ضعف نظام برنامه‌ریزی ایران کمک می‌کند.

اینها نمونه‌هایی از سیاست‌هایی است که موجب حفظ منابع آبی کشور به‌عنوان مایه حیات بشر خواهند شد. ولی آنچه که مهم است، طرح عمومی این بحث میان مردم و نخبگان برای ایجاد حساسیت اجتماعی و پیدا کردن راه‌حلی برای این عنصر مهم تمدن بشر است. بدون آب تمدن بی‌معناست. در آینده نه چندان دور بسیاری از تمدن‌های فاقد آب از صحنه تاریخ حذف و از ذهن بشر فراموش خواهند شد. تمدن ایرانی به دلیل احداث هزاران قنات برای تأمین آب پایدار حفظ شده و مردمان دیگر مناطق نیز به دلیل خشکسالی به این کشور آمدند. بنابر این کاری نکنیم که اتلاف منابع آبی کشور تمدن خود را نابود کنیم.

یادداشت

مشکل جهان با اسراییل چیست؟

متین مسلم
کارشناس سیاست خارجی

ابتدا بگذارید به این سوال پاسخ داده شود. مشکل اصلی این است اسراییل هر وقت بخواهد بساط جنگ و خون‌ریزی راه می‌اندازد. از این بهتر نمی‌شود به افکار عمومی و شعور ملت‌ها اهانت کرد و دنیا را به جنگ و آشوب کشاند.

شدت خشونت‌های ارتش اسراییل در غزه و نابودی مراکز غیرنظامی، منازل مردم و زیرساخت‌های شهری و اقتصادی این منطقه طی تقریبا یک ماه گذشته نشان می‌دهد جدیدترین اقدامات اسراییل و نه الزاما آخرین آنها همچون موارد قبلی هیچ هدفی نظامی را آنگونه که نتانیاهو ادعا کرده دنبال نمی‌کند. اقداماتی که مصداق عینی جنایات جنگی، ضد انسانی و خلاف موازین و قوانین بین‌المللی که حمله به مرکز غیرنظامی و درمانی را ممنوع اعلام کرده است. اینها همان اماکنی هستند که مورد حمله قرار می‌گیرند و تاکنون موجب مرگ بیش از ۱۴۰۰ نفر شده که بیش از ۸۵ درصد آنها کودکان، زنان و غیرنظامیان بوده‌اند. نوع اقدامات و شدت بمباران‌های بی‌هدف از همان ابتدا روشن کرد تل‌آویو صرفا به دنبال بهانه‌ای برای شروع جنگ بوده، همانگونه که در نبردهای قبلی ۲۰۰۶ لبنان و ۹-۲۰۰۸ غزه مشاهده شد و نتیجه‌ای هم به دنبال نداشت. جنگ‌های ۳۳ روزه لبنان و ۲۲ روزه غزه، به مانند امروز تناسب چندانی با بهانه‌های اعلامی، وسعت عملیات و البته فضای سیاسی بین‌المللی ایجادشده نداشت (سکوت) و همان زمان نیز همه چیز مشکوک به نظر می‌رسید. به ۸ دلیل: ۱-نگاه آمریکایی‌ها که در سخنان خانم رایس وزیر خارجه وقت ایالات متحده تجلی یافت. هنگامی که گفت نبردهای ۳۳ روزه درد زایمان خاورمیانه است. ۲- تجهیزات به کار گرفته شده و پیش‌آمادگی حیرت‌آور ارتش. ۳-جابجایی‌های نظامی، لجستیک گسترده و پشتیبانی وسیع نیروها. ۴-حمله به اهدافی که مشخص بود از ماه‌ها قبل شناسایی شده‌اند. ۵- فعال‌شدن کمپینگ‌های سیاسی جهانی دیپلماتیکی تل‌آویو-واشنگتن. ۶-فعال‌شدن پروژه‌های ضدامنیتی و بروز ناامنی‌های وسیع دو تا سه هفته‌ای در لبنان و به‌خصوص بیروت قبل از جنگ ۳۳ روزه. ۷-بسته‌شدن مرز رفح از سوی مصر یک هفته پیش از آغاز جنگ ۲۲ روزه غزه. ۸- و در نهایت عدم واکنش مورد انتظار از سوی جامعه عرب (البته پس از آغاز نبردها). شرایط فعلی نیز چندان متفاوت نیست. امروز هم از دید نتانیاهو و کابینه امنیتی اسراییل با توجه به فضای مشابه باید بهانه و شرایطی مشابه برای جنگ‌افروزی فراهم می‌شد. ظاهر قضیه کشته‌شدن ۳ نوجوان شهرک‌نشین بود. اما تردیدی نیست، حتی اگر ۳ نوجوان ربوده‌شده به قتل نمی‌رسیدند و با قتل نوجوان فلسطینی بنزین روی آتش ریخته نمی‌شد، مطمئنا آنها بهانه‌ای دیگر برای این جنگ پیدا می‌کردند. بیایید یک بار دیگر شرایط قبل از هشتم ژوئیه و شروع جنگ نابرابر را بررسی کنیم. دو ماه قبل آغاز نبردها، اواخر آوریل کابینه اسراییل تشکیل و اعلام ائتلاف ملی میان محمود عباس با حماس را به‌شدت محکوم و برای آقای عباس ضرب‌الاجل قطع اتحاد با حماس را تعیین کرد. نتانیاهو تصریح کرد عباس میان صلح! و حماس یکی را باید انتخاب کند. حدود یک ماه و نیم بعد در ۱۲ ژوئن ۳ نوجوان اسراییلی ناپدید شدند، ۲ هفته بعد اجساد آنها پیدا می‌شود و ۲۴ ساعت بعد نوجوان فلسطینی به طرز فجیعی به قتل می‌رسد. بهانه لازم و بی‌مبنا برای نتانیاهوی عصبانی با اعلام مسئول دانستن حماس فراهم شد. حماس به‌رغم این که هیچگاه عملیات خود علیه اسراییل را انکار نکرده و مسئولیت اقدامات خود را به وضوح می‌پذیرد و به آنها هم افتخار می‌کند هرگونه دست داشتن خود و نیروهای وفادار و حاشیه‌ای مقاومت در این آدم‌ربایی و قتل‌های مشکوک را به‌شدت تکذیب کرد. اما نخست‌وزیر خشمگین از توافق آوریل فلسطینیان که انتظار آن را نداشت، تصمیم خود را برای جنگ گرفته بود. آن‌هم زمانی که کابینه امنیتی پس از پایان نشستی فوق‌العاده در اعتراض به توافق فلسطینیان، تلویحا به عباس پیغام داد منتظر باشد. نخست‌وزیر و کابینه سیاسی و امنیتی او به خوبی می‌دانستند یک اتحاد فلسطینی به مراتب بیش از جنگ و خون‌ریزی برای اسراییل دارای عواقب امنیتی و سیاسی است و هزینه زیادی به دنبال خواهد داشت که به ریسک اجازه تشکیل دولت ائتلافی اتحاد ملی و در نهایت به رسمیت شناختن بین‌المللی آن و تأسیس کشور فلسطین نمی‌ارزد. دولتی که ضرورتا و در تحلیل نهایی از سوی مجامع بین‌المللی و مجمع عمومی سازمان ملل بالاخره تایید و به رسمیت شناخته می‌شود. (یا حداقل در مرحله مقدماتی از سوی کشورهای عضو اتحادیه عرب و سازمان کنفرانس اسلامی به رسمیت شناخته می‌شد). شخصا فکر می‌کنم عامل اصلی حمله کنونی به غزه و از دید تل‌آویو «حل نهایی مسأله حماس» باید در همین فضا و دلایل مربوط به تشکیل دولت وحدت ملی صورت گرفته باشد. خصوصا که تشکیل چنین دولتی عملا حماس یا جهاد اسلامی را به نیرویی سیاسی با تعهدات حقوقی مشخص تبدیل می‌کرد و راه را برای به رسمیت شناختن آنها در مجامع عربی و بین‌المللی ولو در قالب دولت ملی فلسطین هموار می‌کرد. این همان پروژه‌ای است که محور ۴ گانه عربی و آنکارا مدت‌هاست دنبال کرده و هدف اصلی آن وارد کردن حماس و جهاد اسلامی در فرآیندی سیاسی بود و با موافقت اولیه حماس به نظر می‌رسد تا حدی موفق شدند. طرحی که پاره‌ای منابع غیررسمی گفته‌اند دوحه و آنکارا و بعدها قاهره از یک‌سو و ظاهرا ریاض و ابوظبی از سوی دیگر (به علت نفوذ فوق‌العاده‌شان روی محمود عباس) در تدوین و تعیین خطوط آن نقش محوری ایفا کردند. ۴ کشور عربی خصوصا قطر با هماهنگی آنکارا از مدت‌ها پیش و به دلیل نفوذ روی خالد مشعل، هنیه و محمود عباس دنبال طرحی به نام دولت اتحاد ملی به‌ویژه با حضور حماس بودند و پس از اطمینان از پیشرفت کار موضوع را نیز به اطلاع آمریکایی‌ها رسانده‌اند. در این میان به‌رغم اختلافات قاهره و آنکارا پس از روی کار آمدن سی‌سی، پاره‌ای گزارش‌های غیررسمی دیگر نیز حکایت از آن داشت داود اوغلو وزیر خارجه ترکیه محور گفتگوها و انتقال دهنده جزییات طرح به آمریکا بوده است. اما صرفنظر از مواضع کاخ سفید که مشخص نشده چیست؟ اما گفته شده این طرح به شرط به بازی گرفتن قاهره مورد توجه وزارت خارجه قرار گرفت. این موضوع به خودی خود موجبات خشم بی‌سابقه تل‌آویو از کاخ سفید به‌خصوص کری را فراهم آورد. به‌نحوی که حملات بی‌سابقه رسانه‌های اسراییلی و برخی اعضای کابینه نتانیاهو علیه اوباما و کری آنچنان بالا گرفت که صدای مقامات واشنگتن را درآورد. جین ساکی روز سه‌شنبه گذشته در رابطه با جنگ و فضای اختلافات کشورش با تل‌آویو گفت: «دیدگاه ما این است که شرکا و متحدان نباید چنین برخوردهایی با یکدیگر داشته باشند.» پس با این شرایط اسراییل در حمله به غزه به دنبال چیست؟ آیا می‌تواند به اهداف خود برسد؟ پاسخ مثبت نیست. اولا فلسطینیان امروز دیگر چیزی برای از دست دادن ندارند که نگران آن باشند، حتی صلحی که به آنها وعده داده شده بود. ثانیا از جنبه نظامی ارتش چه به دست آورد؟ نابودی چند تونل دست‌ساز؟ قطع موشک‌پراکنی؟ خلع سلاح حماس و جهاد اسلامی؟ هرچقدر جنگ ۲۲ روزه ۹-۲۰۰۸ ارتش علیه اهداف مشابه قبلی موفق بود، امروز نیز آنها موفق خواهند شد. فعلا که طرفین براساس طرح مصری‌ها که مبنای آن ایجاد یک آتش‌بس پایدار، آغاز مذاکره میان دولت عباس، حماس و اسرائیل با ضمانت اجرایی آمریکا و نظارت مصر است به آتش‌بسی فعلا ۷۲ ساعته موقت (تا فردا) موافقت کرده‌اند. اما اگر موفقیتی حاصل شود باز هم اسراییل در انتهای بحران چیزی به دست نخواهد آورد، مگر آن که تصور کند قتل‌عام مردم و ویرانی منازل آنها پیروزی بزرگی ست! در این فضا نتانیاهو شاید حداکثر به‌عنوان امتیاز تنها بتواند تاثیری روی پروسه اتحاد ملی فلسطینیان بگذارد (شاید)، یا برای آرامش، با سکوت مجامع بین‌المللی به ساخت ده‌ها هزار خانه غیرقانونی در اراضی سال ۶۷ اقدام نماید یا درنهایت پول هنگفتی هم از کنگره و کاخ سفید بابت امنیت خود و توسعه طرح گنبد آهنین بگیرد که گرفت، اما او، کابینه و ارتش کماکان در خانه اول هستند. ولی باید دید موضع فلسطینیان خصوصا حماس و محمود عباس از این به بعد چه خواهد بود. این که آتش‌بس ۷۲ ساعته می‌تواند به یک آرامش پایدار تبدیل شود، جای تردید دارد. اسراییل که با لغو کامل و دایمی محاصره غزه موافقت نخواهد کرد، حماس نیز بعد از ویرانی و قتل‌عام گسترده به کمتر از این یا خلع سلاح (مطابق طرح مصری‌ها) رضایت نخواهد داد. پس منطقا اگر تصور کنیم شرایط صرفا به فضای قبل از ۸ ژوئیه باز خواهد گشت «یعنی توافق برای صلح مسلح» چندان تصوری غیرواقعی نیست.

پیام شهروند

سامانه پیام کوتاه: ۳۰۰۰۰۹۷

• عید فطر را به شما و همه ایرانی‌ها تبریک می‌گویم، از خداوند می‌خواهم روزهای خوشی را برای مردم سرزمینم رقم بزنند.

شهروند: ما هم به شما تبریک می‌گوییم و در این آرزوی شیرین با شما شریک هستیم.

• به فکر مردم خودمان هم باشیم من با زن و بچه‌ام چون نداشتیم دیگر اجاره بدیم الان یک هفته است که صاحبخانه ما را بیرون کرده.

مرتضی-ایران‌شهر کرمانشاه

شهروند: حق با شماست، اگر متمکنان جامعه در کنار دولت خود را ملزم و مقید به یاری رساندن به هموطنان بدانند بخش عمده‌ای از مشکلات مرتفع خواهد شد.

• بی‌صبرانه منتظریم تا رأی دادگاه درباره معاون آقای احمدی‌نژاد را ببینیم، فکر می‌کنم نشانه خوب و روشنی برای جدی بودن یا نبودن عزم مبارزه با فساد است.

شهروند: دادگاه صرفا براساس مستندات قانونی باید حکم دهد ولی صرف‌نظر از این مورد خاص مسئولان باید باور کنند چنانچه مردم نشانه‌های روشنی از برخورد قاطع و قانونی با مفاسد اقتصادی را شاهد نباشند اعتماد و اطمینانشان متزلزل خواهد شد.

• این حماس همان گروهی نیست که پس از مرگ صدام در فلسطین عزاداری کرد و در جریان حمله تروریست‌ها به سوریه به ایران و بشار اسد پشت کرد و به دادگاه ترکیه و دولت‌های مزدور عرب پیوست؟!

شهروند: بله همان است ولی اگر منظورتان این است که الان ما چرا باید از غزه در برابر حملات صهیونیست‌ها حمایت کنیم، این ربطی به بندبازی و غیرقابل اعتماد بودن حماس ندارد. در غزه یک جنایت بشری در حال وقوع است که نباید در برابر آن سکوت کرد.

• آقا اینهایی که در این چهار پنج سال یکهو پولدار شدند چی کار کردند خیلی‌هاشون نه سواد درست و حسابی دارند نه تخصصی.

شهروند: هیچی آقاجون وقتی زخمی چرک می‌کند و فاسد می‌شود زمینه برای رشد هر میکروب و انگلی فراهم می‌آید البته نباید فراموش کرد که مقصر اصلی آن کسی است که زخم زده است!

پیام‌های خود را به سامانه پیام کوتاه «شهروند» فرستاده و ما را از نظرات، انتقادات و پیشنهادات خودتان آگاه کنید.